

SNAŽÍM SE

Snažím se nemyslet
na to, co má se stát.
Snažím se nemyslet
na to, co chtěl jsem znát.
Snažím se stále.
Kdo to ocení?
Leda tak vandráci
hnusní a zpocení.

Snažím se nemyslet,
už nikdy víc.
Snažím se nezírat,
jak vadne má líc.
Jak vadnou ty tváře
a úsměv se vytrácí,
všichni ho směnili
na vrátnici za práci.

Snažím se nemyslet
na to, co bylo,
na to, co chtěl jsem,
jak snadno se žilo.
Snažím se dřív,
než naděje zahyne.
Snažím se? Snažím se?
Už radši ne!

MÁM ODPOR

Mám odpor k lidské práci,
nelidským podmínkám
a systému světa.

Ten pocit se mi stále vrací.
Odnikud nikam.
A ze mě je sketa.

Ty neustále dlouhé chvíle,
kdy smůla je při mně
a lepší je do oka drát.

Zbytečná je vaše píle,
přiznejte si upřímně,
kdo z vás má svou práci rád?

SVĚTU PRO SMÍCH

Já chtěl jsem světu vyjít vstříc,
však nevrátil mi z toho nic.
Jen vysmál se mi do tváře
a označil mě za lháře.

Teď jsem se srdcem v dlaních,
zády krvavými a na nich
nesu svoje ostatky,
co promění se v odpadky.

A vychýlen ze všech os mých
jsem světu jenom pro smích.

STOJÍM TU

Stojím tu zas
a stát dál mohu.
Klidně zlomte mi vaz,
já podtrhnu vám nohu.

Kdo vraždil, vraždit bude,
kdo napsal, znova napíše.
Váš strach je cítit všude,
ten divný pocit v břiše.

